

Czéßlowy hród.

W Czechach sú jow a tam wyżoke hory. — Na někotrejžkuli staletne rospadanki leża, powostanki něhdyskich hrodow, kotrež sú zo w hižo dawno minjennym časzu twarile. Wożebje na jenej horje tam hoborske powostanki widžischi. Swalane překi a podolhosći. Stwielzata trawa s boka nich roscze a nad nimi moch. — Ssrijedz horj zo tsi schmréki k mróczelam posběhuja, czehož dla wokolny młody lud horje. Tsi schmréki rěka. Stari wokolni pak jej Czéßlin abo Czéßlowy hród praja.

Hora zo se skalneje hłubinu do wyżoka prosczi, najbole pak na boku k wjecżoru won. Tu hishcze sbytki wot murje steja, kotrež kóždemu żwedečza, tak hoborski je tón twar był, kij je tu něhdyn s wyżoka do kraja hładał. Sbytki sú na skalnym czołe horj. Hdyž na nje zo schroblischi dele do skaloyteje hłubinu pohładasch, zo woczi stróžitej, tak nahle horine széhno k nižinje wiża. Ale njestup na žamu fromu, dokelž móhla zo czi hłowa sawjerczecz, a ty by do hłubokoſcze panyl a na kamjenjach zo sarayl.

Na druhej stronje hora tak nahla njeje, ale zo bóle pomału k dolinje czehnje. Tu na jeje podnóżach pola a pastwiſcheža leża. —

Hdyž tu junu w młodych lętach žahach a czahach, sa bajkami s luda szlędžo, nadenidžech stareho woweżerja pschi stadle. A njemu zo synywschi wuczežech s wačzožka bleschu wina — w Czechach njeje drohe — jemu pschipich a dach zo tež jemu napicž. Potom jeho pscheczelnje proschach, so by mi powjedał, kajke powjescze je wo tutej horje žlyšchal.

Tón starý běsche swólniwu a pocža tak:

„Hlajče, mój knijeże, tu na naszej horje je w fastarsku wulki hród był, a czi knieža sú byli pěkni a kudsonu ludej miloſcziwi. Alle sly wojerſki lud je zo tu do kraja walil, je rubil a palil, kónzował panow a spowalał semjanske žydła. Pan tuteho hrodu je zo bojawski se žwojej žwójbou do Prahi czechnył. Lědom bě wotjel, zo hižo slóstnizy pschischli, wscho drjewjane spalili a wschitko potorhali, schtožkuli je s kamjenjow twarjene było. Teho dla tam hishcze rospadanki leża.

„Haj wschał, mój luby,” ja džach, „podobnych podawków ja s druhich stron wjele snaju. Radſcho bych měl, so by mi rosłožil, s czeho je mieno Czéßlowy hród abo Czéßlin.“